

ИЗЛИЗАНЕ ОТ СОДОМ

Дейвид Уилкерсън
22 Септември 1997

Веднъж чух един служител да казва на събранието: „Старият Завет не се отнася за нашето време. Вече няма никакъв смисъл да го изучаваме.“

Колко много грешеше той само! Една от причините, поради които обичам да чета Стария Завет е защото той обяснява Новия с ясни и прости изрази. Историите му са изпълнени с преобрази на вечни истини, които са се случили в живота на истински хора.

Така например в Старият Завет Израел е преобраз на християнина, а Египет изобразява света. А пътуването на Израел из пустинята представлява духовната ни работа като християни. Също така дървото, което изцери водите край Мера е преобраз на Кръста на Христос. А скалата, която даде вода в пустинята е преобраз на нашия Спасител, който беше смазан на Кръста.

Всъщност, Библията ясно казва, че всичките физически битки на Израел отразяват духовните ни битки днес: „А всичко това им се случи за примери, и се написа за поука нам, върху които са стигнали последните времена.“ (1 Коринтяни 10:11). Дори и скиинята с обзавеждането ѝ са примери за небесните неща: „(които служат на онова, което е само образ и сянка на небесните неща, както бе заповядано на Моисея, когато щеше да направи скиинята; защото: "Внимавай", му каза Бог, "да направиш всичко по образа, който ти бе показан на планината") (Евреи 8:5).

Всички тези старозаветни примери имат за цел да ни предпазят да не изпаднем в неверие като Израел. Авторът на Евреи пише: „Затова нека се постареем да влезем в тая почивка, за да не падне някой в това, да дава същия пример на неверие.“ (4:11). С други думи: „Изучавайте Старият Завет и се научете от Израел. Не повтаряйте грешките им!“

Когато не мога да разбера някоя истина от Новия Завет, отивам да я намеря в Стария. Например: да кажем, че искам да съборя всяка духовна стена, която дявола е издигнал в живота ми. Ще отида в историята на Исус Навиев, за да видя как паднаха стените на Ерихон. Физическата битка на Израел с тези стени ми дава представа и ми помага да разбера как да съборя всяка стена, която ми пречи да имам пълнота в Христос.

По същият начин, ако искам да науча за победоносната молитва, аз бих се обърнал към историята на Яков, за да видя как той се бори с ангела. Или пък, ако искам да науча как да запазя помазанието си като служител, бих чел за Самсон, за да видя как изгуби той помазанието си.

По този начин и историята на Содом ни дава ярък пример за Божията омраза към греха. Апостол Петър пише: „Бог... осъди на разорение содомските и гоморските градове и ги обърна на пепел, и ги постави за пример на ония, които щяха да вършат нечестие“ (2 Петрово 2:6). Петър казва: „Има смисъл в онова, което Бог направи със Содом. Начинът, по който Той се разправи с този град трябва да служат за урок на всяко общество!“

Нека разгледаме историята на Содом, за да видим новозаветната истина в нея:

Новият Завет се отнася изцяло за това как да излезеш от Содом, как да изкараш Содом от себе си и как да стигнеш на планината, в Господното присъствие!

В Битие 19-а глава виждаме историята на Лот, който беше племенник на Авраам. Апостол Петър описва Лот като праведен (виж 2 Петрово 2:7-8). Въпреки това Лот живееше на място, на което не трябваше да живее никога – в злия Содом.

Дори и днес Содом се свързва с всичко зло, насилствено, извратено и безчестно. Греховете на града станаха толкова ужасни и отвратителни, че вонята им стигна до небето. И накрая Бог каза: „Стига! Грехът на този град стигна до небето. Сега ще изпепеля Содом!“ (Думата Содом на иврит означава „изпепелен, изгорен“).

Повечето от нас мислят, че Содом е преобраз на зъл съвременен град, като Сан Франциско, с войнствените си хомосексуалисти, или пък Ню Йорк с алчността и насилието си, или Ню Орлиънс с демоничния си „Марди Грас“. Но Истината е, че ние трябва само да погледнем в сърцата си, за да открием Содом.

Виждате ли, всички ние сме родени с природата на Содом – изключително зло сърце, пълно със завист и всяко зло нещо: „Не! В сърцето си вие вършите неправди, Размервите насилието на ръцете си по земята.“ (Псалм 58:2). „Който има извратено сърце, Непрестанно крои зло, сее раздори“ (Притчи 6:14). „Сърце, което крои лоши замисли, Нозе, които бърже тичат да вършат зло“ (стих 18).

Самият Исус казва, че природата на Содом се намира у нас по рождение: „Защото от сърцето произхождат зли помисли, убийства, прелюбодейства, блудства, кражби, лъжесвидетелства, хули. Тия са нещата, които оскверняват човека...“ (Матей 15:19-20)

Въпреки тази природа Бог нарече Лот праведен. Но Лот имаше голям духовен проблем – той беше вързан с невидими връзки за Содом! Злият град беше хванал сърцето му. И Лот не можеше да се освободи от това въпреки че непрестанно измъчваше душата си: „Защото тоя праведен човек, като живееше между тях измъчваше от ден на ден праведната си душа, като гледаше и слушаше беззаконните им дела“ (2 Петрово 2:8).

Лот можеше и да не стои в Содом. Библията казва: „Блажен оня човек, Който не ходи по съвета на нечестивите, И в пътя на грешните не стои, И в събранието на присмивателите не седи“ (Псалм 1:1). Лот трябваше да вземе решение: „Това е, трябва да се махна от тук! Ако остана тук още малко беззаконието ще ме победи. Това ще ми струва душата!“ Но той нямаше волята да си тръгне.

Бог беше дал на Лот поне една възможност да си тръгне. В Битие 14 глава четем, че една армия нападна Содом и Гомор, като ограби градовете и плени хората. Лот и семейството му бяха между пленените (виж Битие 14:12).

Когато Авраам чу за нападението, той въоръжи 318-те си слуги и започна да преследва нашествениците. И чрез чудотворната сила на Бог победи врага и възстанови всичко: „И възвърна всичкия имот, върна и брата си Лота с имота му, както и жените и людето.“ (стих 16)

Лот беше спасен по свръхестествен начин от Содом. Но вместо да си тръгне от злия град, той се върна направо в него!

Покойният ми приятел, Ленард Рейвънхил, големия Божи пророк, написа книгата „Содом нямаше Библия“. Всъщност, Содом нямаше Библия, но този град разполагаше с една от най-великите проповеди, които някога са проповядвани на човечеството. Авраам – благочестив човек, който защитаваше праведността.

Жителите на Содом виждаха как Авраам се покланяше, даваше десетък на Господ. И когато отказа да приеме награда за това, че беше избавил града им, това беше любящ укор за злия им начин на живот. Авраам не би приел дори и връзки за обувки от Содом! (виж стих 23)

Примерът на този благочестив човек трябваше да накара Лот да трепери, но това не стана. Лот продължаваше да отказва да напусне Содом. Често съм се чудил: „Защо не си тръгна Лот? Библията казва, че той обичаше Бог. Със сигурност се притесняваше за собствената си душа.“

Аз мисля, че Бог иска да ни каже нещо с този пасаж. И то е, че никой човек, дори и свят проповедник като Авраам не може да ни спаси от греха в сърцето ни. Никой не може да ни изведе от Содом, защото човешката плът няма сила, за да се спаси напълно от там!

Аз разглеждам Лот като преобраз на старозаветния вярващ

Лот изобразява вида борещ се християнин днес. Този християнин е приел чрез вяра праведността на Христос. Въпреки всичко душата му е объркана от греха, който вижда в обществото и в сърцето си. Той знае, че обича Бог, но в душата му остава нещо, вероятно някой лош навик или натрапчиви зли мисли.

Божият закон му казва: „Остави всяко бреме и грях. Заплатата за греха е смърт.“ Всъщност, Законът непрестанно изисква покорство от вярващия. Но и непрестанно обвинява сърцето му. Всеки път, когато се провали, той вика: „Виновен!“

Такъв християнин знае, че е безсилен да остави греха си. Той е обещавал на Бог много пъти, че ще се поправи. Но винаги се предава на греха си. И накрая плаче: „Аз съм изцяло вързан. Нямам сила да се преборя с това.“ Той не може да се измъкне от Содом!

В Старият Завет се изискваше пълно покорство. Божият закон не проявяваше снизхождение дори и към най-малкото непокорство. Просто казано – душата, която грешеше умираше.

Тези заповеди бяха изложени ясно, описвайки пълното покорство, което изискваше святия Бог. Въпреки всичко Законът не помагаше на плътта да му се покори. И човека видя, че е абсолютно невъзможно да спазва изискванията на Закона. Павел нарече Закона: „... хомот, който нито бащите ни, нито ние можем да носим“ (Деяния 15:10).

Но Павел описа Закона и като „... доведе при Христа, за да се оправдаем чрез вяра.“ (Галатяни 3:24). Законът изобличава сърцата ни, учи ни, че сме колебливи, безпомощни като бебета, които се нуждаят от спасител.

В този момент може би се чудиш: „Защо Бог иска пълно покорство от нас, а не ни дава силата за това?“ Библията е ясна по въпроса: Бог трябваше да ни доведе до място, на което да разберем, че нямаме сила да избягаме от греха!

На Израел им отне 400 години мъки, за да разберат, че не можеха да се избавят сами. Те не можеха да се отърват от господарите си със собствените си сили. Нуждаеха се от освободител – от Бог, който да се пресегне и да ги изведе от робството.

На Израел им отне векове – чак до Захария – да разберат, нуждата си от изкупител. Те най-после се убедиха, че се нуждаеха от спасител, който да бъде „... огнена стена около него, и ще бъде славата сред него.“ (Захария 2:5). Самият Бог щеше да бъде огъня около тях и славата сред тях!

Но много християни днес все още не са научили този урок. Те живеят под Закона – борят се в плътта си, дават обещания на Бог, опитват се да се отърват от греха си. Всеки ден се събуждат и казват: „Това е денят, Господи! Ще намеря силата и волята да разчупя тези окови. Само с още малко усилие ще бъда свободен!“

Не, това никога няма да се случи! Само ще донесе още вина. Законът е предназначен да ги заведе до Кръста, до познанието за тяхната безпомощност, до нуждата им от изкупител!

Вероятно си стоиш спокойно и си мислиш: „Това послание не се отнася за мен. Нямам грях. Не прелюбодействам и не блудствам, не пия и не пуша. Слава на Господ, у мен няма нищо от Содом.“

Съвсем не си прав! Яков пише: „А който се изкушава, се завлича и подлъгва от собствената си страст“ (Яков 1:14). Всички ние се изкушаваме от похотта си, всеки един от нас, без изключение!

След това Яков добавя: „... и тогава страстта зачева и ражда грях...“ (стих 15). Тук той говори за раждане. В сърцето на всеки един от нас има утроба с похот, а всеки грях, който извършим, се ражда от тази утроба. Точно както 2 бебета не си приличат, така и два гряха не си приличат. Всеки човек произвежда свой собствен вид грях. И с годините много християни започват да се чувстват удобно с тайния си грях. Както и Лот, те ослепяват за него и започват да го приемат лековато.

Мисля си за много подобни примери в Христовото тяло. Затваряме си очите пред греха търсейки похвала от околните. Затваряме си очите пред греха на службогонството. Затваряме си очите пред греха на гордостта поради духовните ни корени, познанието ни върху Библията, редовния ни молитвен живот. Може би виждаме себе си като смирени, мили, ученолюбиви, но не сме такива!

Бог не приема никой от греховете ни лековато. Аз научих това по трудния начин. Днес, докато погледнах почти 50-те ми години служение, се свих от страх заради времето, в което бях измамен от греха на гордостта.

Спомням си, че бях главният говорител на една конференция за служители. Мислех си: „Господ ме е благословил с толкова голямо откровение. Не съм впечатлен от никое от големите имена тук. Бог ме е отделил от рождение като помазан проповедник!“

Не след дълго се озовах под прожектора на Святия Дух и той озари директно гордостта ми. Ако не се бях придържал към увещанието на Павел да оставя миналите неща от живота ми, щях да изпадна в отчаяние. Но Бог ми показа милостта Си към мен. Благодаря на Господ за благодатта и дълготърпението Му към мен – тогава и сега.

Днес викът на сърцето ми е: „Господи, аз не съм смирения, скромен служител, който си мислех че съм. Аз съм самонадеян, сигурен в силите си, устремен. Сега осъзнавам, че всяко помазание, което имам, е поради Твоята добрина!“

Моята похот може да не е като вашата. Но аз вярвам, че има неща, които всички ние трябва да направим, ако искаме да се освободим от Содом:

1. Трябва да разберем, че Божието Слово говори сериозно за това да изгори всичко у нас, което принадлежи на Содом!

“И рече Господ... викът на Содома и Гомора е силен и, понеже грехът им е твърде тежък” (Битие 18:20). Всички ние обичаме да слушаме за Божиата милост, благодат и дълготърпение. Но не искаме да приемем факта, че един ден Той ще се изправи срещу всичко, което е от Содом!

Бог разкри природата Си на Моисей по този начин: „Господ замина пред него и прогласи: Господ, Господ, Бог жалостив и милосърд, дълготърпелив, Който изобилва с милост и с вярност, Който пази милост за хиляди поколения, прощава беззаконие, престъпление и грях...“ (Изход 34:6-7). Но в следващата фраза Бог добавя: „... но никак не обезвинява виновния...“ (стих 7).

Господ казваше: „Няма да си затворя очите пред греха. Да, Аз съм милостив и дълготърпелив. Но идва време, когато търпението Ми с греха ти ще се изчерпа. И тогава ще изгори Содом!“

Лот беше предупреден по този начин: „Два ангела отидоха при него и му казаха: „Излизай бързо, Лот, преди да бъдеш погълнат от греха!“ „... Стани, вземи жена си и двете си дъщери... за да не погинеш всред наказанието на тоя град.“ (Битие 19:15)

Ние знаем, че Лот не прие това предупреждение на сериозно. Всъщност, той спа толкова дълбоко, че на следващата сутрин ангелите трябваше да го събудят. Зетъвете на Лот трябва да са си мислели: „Ако той наистина вярваше в предупреждението, вече би бил извън града. Но той не вярва, така че защо да вярваме ние?“ Това трябва да е урок за всички нас! Можем да си говорим за връщането на Исус колкото си искаме. Но ако не живеем така, все едно че Христос ще се върне всеки момент, никой няма да ни чуе!

Сега, аз вярвам в онова, което наричаме „Божествени ултиматуми“. Това е, когато Святият Дух знае, че грехът ти ще те унищожи. Но преди тайният ти грях да се превърне в пожар, Господ идва при теб и ти казва: „Аз съм Бога на благодатта и искам да те спася от това. Спири да грешиш сега. Покори се на Словото Ми!“

Тези ултиматуми се намират из цялата Библия. Например, Деяния ни казва, че Анания и Сапфира бяха предупредени да не наскърбяват Святия Дух като Го лъжат. А когато го направиха – умряха (виж Деяния 5). По същият начин и Павел предупреждава да не се наскърбява Духа: „И не оскърбявайте Светия Божий Дух, в когото сте запечатани за деня на изкуплението“ (Ефесяни 4:30).

Няма значение колко се молиш и постиш или колко вярно изпълняваш Божието дело. Ако не си признаеш, че греха ти е роден от собствената ти страст и ако не вярваш, че Бог ще се разправи сериозно с него, лъжеш се!

2. Трябва да спреш да правиш сделки с греха си!

Най-накрая дойде деня, в който Лот трябваше да си плати сметките. Една подивяла тълпа от содомски мъже обгради къщата му, заудря вратата и започна да крещи мръсотии. Те искаха той да изведе двата ангела, за да ги изнасят: „и викаха на Лота, казвайки: Где са мъжете, които дойдоха у тебе тая нощ? Изведи ни ги да ги познаем.“ (Битие 19:6)

Това беше отвратителна гледка. Въпреки това реакцията на Лот беше следната – опита се да склучи сделка с тях. Очевидно Лот беше съдия в Содом понеже стоеше на градските порти и имаше репутацията на защитник. Така че той се опита да говори с тълпата. Той стигна до там, че ги нарече „братя“, което доказва, че приемаше греха на Содом твърде лековато!

“... Моля ви се, братя мои, не правете такова нечестие. Вижте сега, имам две дъщери, които не са познали мъж; тях да ви изведе въвн, и сторете с тях, каквото ви се вижда угодно; само на тия мъже не струвайте нищо...” (стихове 7-8)

Един теолог писа, че Лот знаел, че мъжете нямало да направят нищо на дъщерите му, понеже били хомосексуалисти. Вероятно Лот си мислеше: „Тези мъже са хомосексуалисти и искат да утолят страстта си. Те не представляват заплаха за жените. Ако сега изпратя дъщерите си навън, утре сутринта те ще се върнат в къщи невредими.“

Каква глупост само! Дори да е истина, това би означавало, че Лот се опитваше да се отърве от един грях чрез друг. Но е невъзможно да подкупиш похотта! Когато се опиташ да я поставиш в рамки, тя винаги излиза от тях и се разлива извън границите им.

Лот е пример за това какво може да направи тайния грях на праведния човек. Той беше очевидно заблуден. Грехът беше произвел в него толкова опасно състояние, че той би се отказал от всичко, за да си запази репутацията – включително и от семейството си. Вероятно си мислеше: „Ако това проработи, ще запазя репутацията на дъщерите си както и моята. Всичко ще си остане както преди. В крайна сметка живота в Содом не е толкова лош!“

Този човек не беше готов да се изправи пред реалността! Той отлагаше момента, в който трябваше да плати сметката, опитваше се да забави Божието освобождение в живота си. И, възлюбени, точно това е отношението на много християни днес. Те убеждават себе си: „Моят Бог е Бог на милостта. Той ме освободи от греховете ми преди, ще го направи отново.“

Не! Бог ти казва чрез този пасаж: „Стига си се опитвал да подкупиш греха. Стига си разменял по-леки грехове за по-тежки. Всичко трябва да свърши!“

3. Лот не излезе от Содом доброволно!

Лот щеше да умре при разорението, ако Бог не беше поел нещата в Свои ръце. Господ буквално хвана Лот и семейството му и ги издърпа от града: „Но той се бавеше; затова мъжете (ангелите) хванаха за ръка него, жена му и двете му дъщери, изведоха го и поставиха го вън от града“ (Битие 19:16).

Каква славна картина за новозаветната благодат на нашия Господ! Докато Лот се бавеше и щеше да бъде унищожен, безсилен и без воля да се освободи, Бог изведе на ръце този объркан, заблуден, хванат от греха човек на безопасно място. Той всъщност казваше на Лот: „Обичам те и няма да позволя да умреш в това разорение. Ти си праведен човек, Лот и аз те предупредих. Сега излизай!“

“Понеже, когато ние бяхме още немощни, на надлежното време Христос умря за нечестивите.” (Римляни 5:6). Буквалният смисъл на „немощни“ тук е „без способност и воля“. Бог казва, че иска да се намеси заради нас, понеже няма какво да дадем!

Господ имаше още едно напътствие за Лот: „... Бягай за живота си; да не погледнеш назад, нито да се спреш някъде в цялата тая равнина; бягай на планината, за да не погинеш.“ (Битие 19:17). Планината тук изобразява Божието присъствие, усамотено място с Него. Виждаме тази картина в цялата Библия – Моисей беше докоснат от Божията слава на планината, на планината Христос се преобрази пред учениците Си, търси Баща Си в молитва. Всички тези неща се случиха на планината.

“Велик е Господ; и твърде достохвален В града на нашия Бог, в Своя свет хълм.” (Псалм 48:1). „... да възлезем на хълма Господен, В дома на Якововия Бог; Той ще ни научи на пътищата Си, И ние ще ходим в пътеките Му...” (Исаия 2:3). Посланието тук е: „Когато Бог те освободи чрез вяра в обещанията Му, бягай направо на планината на светостта Му!”

Но Лот все още не желаше да избяга в Божието присъствие. Той каза: „но аз не мога да побягна на планината, да не би да ме постигне злото и да умра.” (Битие 19:19). Вместо това той помоли Бог да му позволи да отиде в Сигор. Бог му позволи. А в крайна сметка Лот стигна до планината. Но след като стигна там, се случи нещо по-лошо и от Содом. Той се напи и беше съблазнен от двете си дъщери, които родиха синове след сексуален акт с него. Каква тъжна картина! И всичко това се случи понеже Лот – въпреки, че беше освободен – не влезе в Божията пълнота.

Това е старозаветният модел, но сега нека ви покажа новозаветната истина!

Аз считам, че следващият пасаж показва как Бог ни освобождава от Содом: “Понеже Неговата божествена сила ни е подарила всичко що е потребно за живота и за благочестието, чрез познаването на Този, Който ни е призовал чрез Своята слава и сила; чрез които се подариха скъпоценните нам и твърде големи обещания, за да станете чрез тях участници на божественото естество, като сте избягали от произлязлото от страстите разтление в света” (2 Петрово 1:3-4).

Бог идва при нас, когато сме заблудени, когато сме вързани – със силните Си обещания за пълно и цялостно освобождение. Той казва: „Обещавам да те освободя и да те пазя от греха. Ще ти дам и сърце да ми се покоряваш. Нека сега обещанията Ми те завладеят!”

Каква чудесна, освобождаваща истина! Ние сме спасявани от греха си като се придържаме за Божите обещания. Помисли за момент. Петър казва, че вярващите, за които говори в това послание бяха „... избягали от произлязлото от страстите разтление в света” (стих 4). Как избягаха тези християни от греха? Беше им дадена Божествена сила – живот и добрина – чрез вяра в Божите обещания!

Скъпи светии, Баща ви иска да познавате цялостната радост в Христос. А тази радост ще се появи само, когато бъдете освободени от силата на греха. И така – позволете на Святия Дух да отиде до утробата на похотта ви и да премахне всичко, което не прилича на Христос. Молете се на Господ сега: “О, Отче, съгласен съм с Теб относно греха ми. Вонята от компромисите ми е достигнала небето. И знам, че греха ми трябва да си отиде незабавно! Господи, приемам любящия ти, Божествен ултиматум. И полагам всичко пред Теб. Изгори с огън всичко мръсно в мен. И нека обещанията Ти да завладеят сърцето ми. Заведи ме на планината на светостта Ти!”

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1997 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Getting Out of Sodom](#) / [Излизане от Содом](#)